

ct

Sopar d'estiu

de
Carles Armengol Gili

(fragmento)

Personatges:

Els Surroca

Júlia.- Dona d'uns 45 anys. Muller d'en Lluís Surroca i mare de l'Anna.

Lluís.- Industrial d'uns 50 anys.

Anna.- Filla de la Júlia i d'en Lluís Surroca. Té 16 anys.

Els Graupera

Agnès.- Dona d'uns 35 anys. Muller del Pau Graupera.

Pau.- Home d'uns 35 ó 40 anys. Treballa pel Lluís Surroca.

Els Padrós

Maria.- Dona d'uns 45 anys. Amiga d'infància de la Júlia Surroca. Muller de l'Esteve Padrós.

Esteve.- Home d'uns 45 anys.

Lloc de l'acció:

El *xalet* de la família Surroca, situat en una urbanització als afores d'una gran ciutat.

ACTE I

ESCENA I

(El menjador del xalet de la família Surroca. Al mig de l'escena hi ha una gran taula parada per a un sopar d'estiu. En un lateral hi haurà algun moble d'on es trauran alguns estris necessaris durant la funció, mentre que en l'altre lateral trobem una televisió col·locada damunt d'una taula baixeta. Està encesa i contínuament es van escoltant, a volum molt baix, notícies en anglès. Només es parará quan ho marqui l'acció.)

(Al fons, una gran vidriera que dona a la serralada. Des d'aquesta vidriera es podrà veure tota l'estona un resplendor vermell que anirà augmentant en intensitat. Al començar l'obra, en Lluís, l'Anna i l'Agnès es troben mirant cap a l'exterior, mentre que en Pau i l'Esteve estan extasiats davant del televisor. Primerament, l'escena quedarà il·luminada durant uns segons pel foc i per la llum del televisor. La llum de l'escena anirà pujant lentament durant les primeres paraules, que han de sobtar per la indiferència en que les diuen tots els personatges, menys l'Anna.)

LLUÍS

Guaiteu això! El foc va en direcció a Can Cirera. En mitja hora haurà arribat a allà.

AGNÈS

És horrorós, oi?

ANNA

Pare, quantes hectàrees es deuen haver cremat ja?

LLUÍS

Que curiós que és el foc! Fa una estona que anava cap a la fondejada i ara ja puja cap el mas dels Cirera. No en quedarà res.

AGNÈS

Mira que n'és de capriciós el foc.

ANNA

Pare, et preguntava que quantes hectàrees...

AGNÈS

Capriciós, capriciós de veritat.

PAU

Els boscos de Bristol també estan en flames.

AGNÈS

I on és Bristol?

ESTEVE

Em sembla que és pels Estats Units.

LLUÍS

Al costat de Boston.

ANNA

No, pare. Bristol està...

LLUÍS

Au, reina, ves a ajudar a ta mare.

AGNÈS

Però hi ha boscos a Bristol?

PAU

Clar, carinyo. A tot arreu hi ha boscos.

ESTEVE

Per cert, tenen por que el foc arribi a una central nuclear. Es veu que està a tocar, a tocar...

LLUÍS

Oh, segur que l'enganxa. El foc és imparable.

AGNÈS

(*Rient.*) Ai, doncs la meva àvia sempre deia: "El foc té aturador, que l'aigua no".

LLUÍS

Ah, sí, sí. Els aiguats són terribles.

ANNA

Fa dos anys n'hi va haver un a prop d'aquí. Hi va haver un home i una dona que van quedar aïllats en una teulada durant 72 hores.

LLUÍS

Però nena, que no has anat a ajudar a ta mare?

ANNA

Sí, pare. Ja vaig. (*Surt.*)

AGNÈS

I quant són 72 hores?

LLUÍS

No en facis cas de la meva filla. Veuen moltes pel·lícules i després...

PAU

Això és Washington. Sí, sí. Mireu, això és Washington.

AGNÈS

I què passa a Washington?

PAU

(Adonant-se que l'ha fet quedar en evidència.) No ho sé, carinyo. Ja saps que no sé anglès... Però l'Esteve ho entén tot, oi?

ESTEVE

Una amenaça de bomba en el Capitoli.

LLUÍS

(Volent treure importància.) Bé, si només era una amenaça...

ESTEVE

Han mort 200 persones quan han volgut evacuar-lo. Els turistes que visitaven el Capitoli s'han esverat i han començat a trepitjar-se els uns als altres, barrant sense voler totes les sortides. Uns escolars francesos, creient que no hi havia escapatòria, s'han tirat des d'un dels pisos. Diuen que la policia ha hagut de disparar contra els visitants per intentar que no causessin més danys...

(Es fa un silenci.)

LLUÍS

Bé, si només han estat 200 morts...

(La Júlia surt per un dels laterals portant una gran safata de llagostins. La Maria l'acompanya amb dos plats més plens de musclos, mentre que l'Anna treu dues gerres de refresc.)

JÚLIA

El sopar!

AGNÈS

Pau, la Júlia ha fet llagostins!

MARIA

I dels grossos.

AGNÈS

I dels grossos, Pau!!

PAU
On seiem?

JÚLIA
Vosaltres allà, la Maria i l'Esteve a continuació, i nosaltres aquí. M'hauré d'aixecar sovint. Ja ho sabeu, tota bona amfitriona...

PAU
No, dona. Per què no ens ho repartim i cadascú...

JÚLIA
Ni parlar-ne. A la meva cuina no hi entra ningú.

LLUÍS
No ho aconseguireu pas. La seva cuina és un lloc sagrat.

ESTEVE
Com sagrats són aquests llagostins. Mare de Déu, quina cosa més bona!

MARIA
Esteve, per caritat. No et podies esperar un segon?

LLUÍS
Deixa'l dona. *(Pausa.)* Ara n'hi tocarà un de menys. *(Deixa anar una sorollosa riallada.)*

AGNÈS
I quants en toquen? Quants en toquen? *(Tornant a riure.)* Ja sabeu que quan començo no paro...

PAU
Ella és així, sabeu. Sempre està de broma.

MARIA
L'Agnès té un sentit de l'humor finíssim...

AGNÈS
Sí, la meva mare ja ho deia. Tu nena, si volguessis podries ser humorista.

PAU
Sí que ho deia, sí.

JÚLIA
(Fa uns segons que s'ha aturat davant del finestral. Decideix tirar les cortines d'una revolada.)
Aquest coi de foc no m'espantllarà la festa.

LLUÍS
Maca, no pateixis. Els nostres convidats ja es fan el càrrec de tot això... No és pas culpa teva.

PAU

Només faltaria, senyora Surroca.

JÚLIA

Una ho prepara tot amb il·lusió. Compra el millor marisc, posa la millor cristalleria, els millors vins... (*Comença a plorar.*) No hi ha dret. Sempre hi ha d'haver alguna cosa que ho esguerri tot.

LLUÍS

No ploris, dona. Au, seu. Seu i no et preocupis per res. Veus, tanquem la cortina i...

ANNA

Sí, però el resplendor es veu igualment. No curarà de gaire que...

LLUÍS

Nena, tanca la boqueta si us plau.

MARIA

Au, Júlia. No t'ho prenguis així. Els llagostins estan boníssims.

ESTEVE

I què me'n dieu dels musclos, eh? Què me'n dieu?

MARIA

També has començat amb els musclos?

ANNA

Guaiteu a la tele!

MARIA

Però si no t'agraden els musclos.

ESTEVE

Qui ho diu que no m'agraden?

ANNA

Mireu, és París.

MARIA

No t'han agradat mai. En el nostre casament em vas prohibir que posés musclos.

ESTEVE

Aquell restaurant era molt dolent, i no me'n refiava.

MARIA

Què vols dir que era dolent... Ai, per favor. Sort que aquí ens coneixem tots, perquè qualsevol es pensaria que...

ANNA

Mireu. N'ha passat una de grossa.

LLUÍS

Calla nena, collons. Que no ho veus que estem parlant?

ANNA

Pare, però és que no veus el que està passant.

JÚLIA

Anna, si us plau! Des de quan entens l'anglès, tu?

ANNA

No entenc l'anglès, però veig que a la Torre Eiffel n'hi falta un tros, mama.

LLUÍS

Prou, s'ha acabat. (*S'aixeca i tanca la tele.*) Estàs contenta ara?

ESTEVE

Au dona, no em facis morros ara per això dels musclos.

MARIA

A casa tampoc en menges mai.

ESTEVE

Perquè no els saps fer. Et queden massa tous; sembla que s'hagin de desfer entre les dents...

MARIA

Per favor, quina barra!

AGNÈS

Maria, maca, el banquet del teu casament estava boníssim.

ESTEVE

Home, va quedar força bé per ser el cobert més barat que vam trobar. (*La Maria li dóna un cop de peu per sota la taula.*)

PAU

Carinyo, mira. És cava francès.

AGNÈS

Xampany, poca-solta. Ell és així de bèstia, mare de Déu. Això és xampany... i no cava.

JÚLIA

Sí, és del lot de Nadal.

PAU

Vas fer un lot boníssim, Lluís. Tots els de l'empresa ho van dir.

LLUÍS

Ah sí?

PAU

Van estar contentíssims. Tots, tots.

LLUÍS

Ja veus, quines coses! A mi m'han arribat veus de que hi va haver queixes.

PAU

Queixes?

LLUÍS

Sí, sí. Queixes.

JÚLIA

Vaja, que la mel no està feta per a la boca de l'ase.

AGNÈS

Ja ho diu bé, senyora Surroca. Ja ho diu bé.

PAU

Home, xata, jo crec que tothom...

AGNÈS

Tothom no, Pau. Tothom no. Ja saps que en Torrecillas va dir que hagués preferit un pernil.

JÚLIA

Mare de Déu! Els hi dones xampany francès, conyac del bo, torrons artesans...

LLUÍS

Bé, deixem-ho. (*Pausa*) Així que va ser en Torrecillas.

AGNÈS

I en Sánchez... Oh, oh... i en Sorribes.

LLUÍS

En Sorribes també?

JÚLIA

Quina bretolada! En Sorribes! Si es pot dir que està a l'empresa com a favor.

LLUÍS

Júlia, tu no t'hi fiquis.

JÚLIA

No sap fer res. Tot ho trenca. Si sempre m'ho dius...

LLUÍS

És un treballador meu, i jo sé perquè el tinc.

JÚLIA

I jo també ho sé.

LLUÍS

Júlia, calla.

JÚLIA

El tens allà perquè és del sindicat. Vaja, que si ho sabré jo.

AGNÈS

Quan es fiquen en sindicats es tornen intocables.

JÚLIA

T'enganxen ben bé pels collons.

LLUÍS

Júlia, ja saps que no m'agrada que parlis així.

JÚLIA

No t'agrada res del que faig. No t'agrada que parli, no t'agrada que plori, no t'agrada que begui...
(*Pausa*) Són bons els llagostins, oi?

ESTEVE

Boníssims.

MARIA

Aquesta vegada t'has superat, Júlia.

AGNÈS

Però com els fas? Com els fas?

JÚLIA

El truc està en flamejar-los amb un bon conyac.

AGNÈS

Ah, punyetera! Hi has posat el conyac del lot, oi? Era boníssim aquell conyac...

JÚLIA

(*Avergonyida*) No, d'aquell conyac ja no ens en queda.

LLUÍS

No, no ens en queda. *(Pausa)* Passeu-me el xampany, si us plau.

(L'Anna intenta mirar a l'exterior per entre les cortines.)

AGNÈS

I els musclos com els fas? Com els fas? Tinc una curiositat. És que la senyora Surroca cuina amb una gràcia.

JÚLIA

Però no em diguis senyora, Agnès. Ja saps que em sento molt vella quan m'ho dius.

AGNÈS

Ai, perdona Júlia.

JÚLIA

Els hi poso xocolata.

AGNÈS

Com dius?

PAU

Aquesta si que és bona.

MARIA

Sí, dona. És un truc de les àvies.

JÚLIA

Quan ja s'estan fent, amb la seva cebeta i el seu tomàquet, s'hi tira una mica de cacao en pols per sobre. Hi dona un gust boníssim.

MARIA

Veus això de color marronós que té el teu musclo... Això és el cacao mig fos.

AGNÈS

Ai, quina gràcia! Mira, Pau, quina gràcia! *(En Pau li agafa el musclo de les mans i se'l menja.)* Ai, que n'és de poca-solta.

PAU

Sí que té gràcia, sí.

(Tots riuen, menys l'Anna, que segueix mirant per la finestra.)

AGNÈS

No en feu cas d'aquest home; no en feu cas. Ell és així. De la broma...

LLUÍS

Nena, vols deixar de mirar per la finestra.

ANNA

Però, pare...

LLUÍS

Ni pare ni ous. T'he dit que no miris i ja està. Vols donar un disgust a la teva mare?

ANNA

Pare. Em sembla que hauríem de vigilar que...

JÚLIA

Calla, reina.

ANNA

...que el foc no arribés a...

JÚLIA

Calla.

ANNA

Però, mare...

LLUÍS

Prou! Vols aigualir la festa, oi? És això el que pretens? Vols donar-li el sopar a ta mare, no? Doncs, donem-li el sopar. (*Corre les cortines*).

JÚLIA

Lluís, si us plau.

LLUÍS

Ja ho has aconseguit. Ets reconagrada, filla! No pares fins que ho aconsegueixes. (*Engega la televisió.*)

ANNA

Pare, jo només...

LLUÍS

Aquí ho tens. Desgràcies i més desgràcies. És tot el que et diran aquesta gent: desgràcies i més...

MARIA

Guaiteu! A la Torre Eiffel n'hi falta un tros!

ANNA

Ja us ho havia dit abans.

JÚLIA
Calla, per Déu!

MARIA
Què diuen, Esteve? Tu que saps anglès...

ESTEVE
(*S'acosta a la tele. De fet, tots aniran deixant la taula i acostant-s'hi de mica en mica.*) No sento res. Calleu un momentet...

JÚLIA
Però si és París, parlaran en francès.

ESTEVE
El francès si que no l'entenc...

MARIA
Ai, no. El francès no el sap, però l'anglès i l'italià els parla com...

ANNA
És una cadena americana!

ESTEVE
Calleu, calleu... Sembla que entenc alguna cosa. (*Pausa*) Un sabotatge.

PAU
Un sabotatge? Qui ho ha fet?

AGNÈS
Què vol dir un sabotatge?

PAU
Un atemptat, nena.

AGNÈS
Ai, la Verge del Carme!

ESTEVE
Han estat els suïssos del Front Patriòtic.

MARIA
Els suïssos? Que no eren neutrals?

ESTEVE
Maria, per favor. Ja fa anys que van deixar de ser-ho.

ANNA

Que hi ha hagut morts?

AGNÈS

Ui, si que és morbosa la teva filla, no?

JÚLIA

Anna, per favor. Com goses preguntar...

ESTEVE

Trenta cinc.

LLUÍS

Encara està prou bé, no?

PAU

Sí, sí, perquè en una cosa d'aquestes podrien haver estat...

ESTEVE

Trenta cinc mil morts a París.

JÚLIA

Què dius ara?

LLUÍS

Collons! I com ha estat?

ESTEVE

Han estat cinc atemptats simultanis.

JÚLIA

Ai, Déu meu! La Berta Codinachs viu a París, Lluís.

LLUÍS

Truca-la, truca-la.

(La Maria se'n va cap al moble del lateral, on hi ha un telèfon. Treu una petita agenda i marca el número.)

ANNA

Serà impossible comunicar-vos amb ella.

LLUÍS

I per què? Segur que hi està trucant molta gent.

ANNA

Precisament per això, pare. Precisament per això.

JÚLIA

No agafa línia.

ANNA

A més, amb els incendis dels boscos...

MARIA

Ja hi tornes, reina. Que no t'han dit els teus pares que deixis estar els incendis tranquils? Ja hi ha bombers allà fora.

LLUÍS

Per això els paguem, no?

ESTEVE

A la Índia hi ha hagut un terratrèmol, i diuen que han mort almenys dos milions de...

MARIA

(Tancant la tele.) Prou, eh? Esteve, sembla que no tinguis coneixement...

JÚLIA

Ara m'agafa línia...

LLUÍS

Ho veieu.

JÚLIA

Ah, però es veu que comunica.

LLUÍS

Això vol dir que està bé, maca. Segur que on era ella no hi deu haver passat res.

JÚLIA

Ai, pobra Berta.

MARIA

Escolta, Júlia. La Berta aquesta no serà la nostra Berta...

JÚLIA

Sí, la Berta Figueras.

MARIA

Com que havies dit...

JÚLIA

Codinachs.

MARIA

Sí, sí. Havies dit Berta Codinachs i m'he despistat.

JÚLIA

Es va casar amb en Xiscu Codinachs. Ja saps, els Codinachs que tenien botigues de mobles.

MARIA

Ah, caram. Bon negoci.

JÚLIA

Però en Xiscu era advocat.

MARIA

Millor, encara.

JÚLIA

Sí, era advocat, però feia d'economista...

MARIA

Vaja, que les que en saben no perden l'ocasió. Qualsevol ho hauria dit quan estudiàvem a les Carmelites. Amb un economista ja es pot...

JÚLIA

El que passa que s'ha fet ric amb un negoci per Internet...

MARIA

Ah!

LLUÍS

Un negoci de putes.

MARIA

(*Confosa*) Eh?

AGNÈS

Que no ens acabem els llagostins?

ESTEVE

Això dic jo.

LLUÍS

Au, va. Tots a taula.

JÚLIA

Sí, és clar. Això s'ha d'acabar. Que després es fan malbé i...

PAU

(*Al Lluís*) Ara em mirava la teva filla i... Ja és tota una dona.

LLUÍS

És una mica atabaladora, però està a l'edat de ser-ho. I tens raó, té un cos que sembla una dona de veritat.

JÚLIA

L'Anna avui té un mal dia, però és una nena estupenda...

MARIA

I tant!

JÚLIA

A mi m'ajuda molt.

LLUÍS

Amb això dels incendis es posa nerviosa. Cada any li passa.

JÚLIA

Però quan pren les pastilles se li passa tot.

PAU

Sí que és maca aquesta nana, sí. Amb el resplendor del foc a la cara... se la veu guapíssima.

AGNÈS

Ja deu tenir quinze anys, oi?

JÚLIA

Setze.

AGNÈS

Mare de Déu! Setze anys! (*Dirigint-se a l'Anna.*) I tu nena, què? Ja deus follar, oi?

(Silenci absolut durant una llarga estona. Alguns segueixen menjant en silenci, com si res.)

LLUÍS

Què, nena? Que no contestes? T'han fet una pregunta, no?

ANNA

Però pare...

LLUÍS

Contesta, cony.

ANNA
És que jo...

JÚLIA
Vols fer el favor de contestar quan et pregunten.

ANNA
No, no follo.

AGNÈS
Ah, caram. Sí que és estrany.

JÚLIA
Agnès, carinyo, és que resulta que... Resulta que la nena té...

ANNA
Mare!

JÚLIA
La nena té fongs a la patatona. I el metge ens ha recomanat que fins que no ho resolguem del tot que no folli amb ningú.

AGNÈS
És clar, si ho ha dit el metge.

ESTEVE
I com els ha agafat els fongs?

MARIA
Esteve, calla.

LLUÍS
Maca, que no portes la carn?

JÚLIA
Ai, la carn!

[...]